

ՄԵԾ ՅՈՐԲԵԼԵԱՆԻ ՝ ՃԱՆԴԵՍՆԵՐԸ

ՄԱՐԲԻ ԳԻՂԻՒ ՄԵԶ

Կիրակի րը Մաքրիգիղի հայութիւնը ապրեցաւ փառքի և պարծանքի տօրին մէջը։ Թաղին ընտելած թաղաժողովը լըցեալ էր ճառասան վարժարանի մէջ մեծ սրահը, մասաւորապէ՛ հաղար հոգին։

Հնարանէմ հասան քանակաբոլորներ, Անտրոն, Տէգրան Չէօկիւրեան, Լեւոն Խանանդեան և ուրիշներ։ Անտրոնի պատկերացողը հայ կեանքն ու շարժումը պատմահանգութիւն և ի մէջ այլոց ըսաւ. —«Գարշալը կ'ըսէր մի օր, միւս աւելի լաւ է կործանել մի անողջ շնչկտաւան քան Շէկզարի քան։ Առեւ-նարարան այս խոսքին իր համաժողովները նաև Հայ միտքը։ Յիշատակից հինչ-չարժումները։ Ազա խոսեցան Տփար Դասապետ, Բրօքի Ճնիգիւանի քացաւ-կայտըՍեան պատմաաւա, և ծանցացաւ հայ դաստիարակութեան բարեկրւումն վրայ։ Բնական ձեռակերպութիւնք կը կատարուէին Մաքրիգիղի դժբաղանջ Տնտւշ Մաղաքեանի կէմտիկի կողմէ, որ նոյնպէս հայերէն և թուրքերէն կրնանկ ճառող իր քանար հանդերձ, զոր պատուով էր նաև թաղ-օրն գայմագարը։ Անողջ Շանէն արտասանեց Անտրոնեանի «Յարգանքք քեզքը» ժողովուրդը գիտ չէ կշառցեր կարգիլը քրակամութեամբ։

Բնծ բարձրացաւ յայտնի քանակաբոլոր Լեւոն Նաճանեանն, որ հայ լեզուի դրսաւորը ընկեր պահուն լինելը Ռուֆայէլ Նաճարը այսպէս. —«Լուսիփ-կանի պատմին մէջ կայ Ռաֆայէլի գլուխ գործող մէկ նկարը, Աթթիկի դրդ-րոցը, հոն է Համետրոս, կ'ըր. որ ապաշտօնը, Արիմոնիւրեան հետ զէմ առ զէմ, իր ժառ եւ ժամանակակից քերթողներ՝ Սափի, Պէյգար և Եւրիփղէս, և աւ-տա Պրասման ու Արեւասուլը, և կ'արձանատակ Սոկրատը, քրան վրայ կ'աղ-նէր է նկարիք Ռաֆայէլ, ո՛վ պիտի նկարէ և ստեղծագործէ Արարատեանի անկիւնայի աղշալոյսը, ինչպէս կ'ըսէ Չօպանեան, յետոյ թաղգմանէնը և մայր քրան վրայ՝ Բագրատունին ու Ալիլանը. —աւա Արարատեան գործողը, Ռաֆայէլի հետ զէմ առ զէմ, և Երկտաարը քանխոսը յետոյ արտասանեց իր Բնծապիլը մէկ քերթումար, տխրալուն ու խորունկ արտասանութեամբ։ Տէգրան Չէօկիւրեան պատմական դիմորով պատկերացողը հայ միտքը, և ինչ-չեց գրի ու ապագրութեան դիշգրանին։ Չէօկիւրեան, խաղաղատարէն ոգեւ-կողոց գրեթէ վաղճնական շարգարարներու անունները։ Հանգէր փակեց Աս-րանեան Գեղոր վրջը։ Ինչպպէս գիտնատիկ մեծ Յորիկեանան Եանձնարում-ընն և վարժարանէնչարարութիւնն քանդակը։ Սղառեկան ֆիւնտիկնչապատ սիրուն քաթիկը ու գրքերն ժողովուրդը հարստ էր իր մեկնումին տանին։

ԳԱՏԸ ԳԻՂԻՒ ԳԻՏԵՐԱՅՈՒ ՃԱՂԻԷՍԸ

Յորիկեանն հանգէր վերջապա մամր Շուկիտին (Բ. Ե.)։ Անողջ հայ հասարակութիւնը արդէն օտքի վրայ է ու պատարտաւ այդ ժամուն իսկ զի-չերտան հանգիստ։ Ամէն կրօն գործադարարուն և լուսազարդումն էլ ժամը իննին հանդերձ իր սեփն։ Մանկավարչակի սանձեր ու սանտիշներ։ Մեսրոպ-եան տասերեան թուովը կը պարեն ու կ'երգեն, այսպէս իրարու ետեւէ կ'ար-տասանեն, կ'երգեն, կը պարեն թուրքի ալ, նուիրաբան Սահակն և Մեսրու-պի։ Յանիարժ, մալուր կ'էրէն և Սահակն ու Մեսրոպի լուսանկարները խոր-հրդաւորորէն կ'ուսուրագոյնին տպիտիկ տաւանին վրայ։ Սալմերջ ծափեր։ Լուսնեան մը մէջ օր. Նուսրը Պարմազեան կը կարգայ մեր զգայուն զրազանաւորին։ Տէկին Եւփիմէ Աւետիսեանի մէկ գրուածը (զոր հրատարա-կած ենք մեր Ա. Էջին մէջ) գրուաւ առիթով. «Որ ապագորութիւն մը կը ծա-ւալի ամէնուն վրայ։ Այս արդիւտա տօրութիւնէն վերջ՝ Օր. Ռազալի ծանօթ երգչուհին կ'երգէ հրաշալիքին «Ի՛հ, Ի՛նչ անուշ, և «Բամր օրոտանը» Աւ-ճնա, յառակ ու յանկուցիչ չկաւերով։ Սրահը «Ինքեց» ներքի կը զրդդի։ Կըս-տի կը յաջորդէ հայկական պար մը՝ Քամպաւա պարիկներու կողմէ, ինչ ճրա-պալի է հայկական պարը, թուրք պար մը կը փոխարենին հոն՝ Հայաստանի քուն և երանքներէ։ այս պահուն ցնծութեան սարուտա մը իր քալէ։ «Գրականը զարեւոյ տեսիլն արժամատարութիւնը նոր զեղեկութիւնն մը կը բերէ ու հան-գիւրդը անվերջ էլ զարձանը սիւրիկի կեղեիկ, արտասանութիւններէ յետոյ կը վալուրի մամր 12ին (Բ. Ե.) հայկական եղանակով մը՝ Ռորտիօք, որ կըրկել կը տրուի։

Եանձնածողով և կարգադիր Մաննախումբի թուր անշաժուէններն ու անդամները մասնաւոր գիտնաբանի աքմանի են։ Այգարն կանոնաւոր ու քրտապաշտ հանգիս տեսնուած չէր թրերես Կառը Դիզիլի մէջ։ Հատովքը թէէն ծանօթ չէ գիտ թալց ամէն պարագայի տակ նշանակելի քան մը պիտի ըլլայ...

ԳՈՒՄ ԳԱՐՈՒԻ ԳՈՒՐԱԸ

Ազգ. Մեծ Յորիկեանը Դուռագրուրի զրօն եկեղեցւոյն մէջ մեծ հանդիսաւորութեամբ տեղի ունեցաւ և Կիրակի առաւու թաղին ժրպէ՛ն քարոզիչ Տ. Սարգիս վրջ։ Տէր Մարգիլեանն պատարաքած և օրուան տօնը քաղաքաքած է խուռն թաղութեանն։ Պատարաքը խոստ գալն կիրպով երգած է տեղւոյն «Դպալը քարո՛ւ առաջնորդութեամբ Եւսուլով Էփ.Ի՛, Հողեհանգստեան պաշտօնէն վերջ, սկսած է հանգիւր, եկեղեցւոյ պարտէլին մէջ։ Կարժարանին աշաւ-կերտանք և մանկապարտէլի փոքրիկները զեղեիկը արժամատարութիւններ ըրած են։ Դիշերը եկեղեցին լուսազարդուած և ըստ հայկական աւանդութեան գունչալով և տալովով հայկական պարեր տեղի ունեցան են միշէն ուլ տանին։ Թաղ. Ռորտիօքը Պ. Արմենակ Տէր Յակոբեանի մէկ զեղարուեստական զործը ապագրիկ տալով թամբած է թաղեցիկներուն։

ԵՆԼԻ-ԳԱՐՈՒԻ ՄԵԶ

Յորիկեանական հանգիւր անձապարն շատ յաջող և խաղաղորէն տեղի ունեցաւ տոյն թաղին մէջ։ Թաղ. Ռորճիկը նովմատարութեան տակ՝ զգաւ-րաց գլաւանն, «ԵԱԹԻՈՒԼԻՄ» միութեան և թաղին երկտաարագութեան անողջ-ջուրկէն կազմուած կարգադիր ժամնախումբը քան չէր ինչպած իր պարտա-ւորութեան մէջ։ Նախորդ երեկոյին ԵՆԻ Գարուրի մտքըը, եկեղեցւոյն և վարժարանի դուռները և «ԵԱԹԻՈՒԼԻՄ» լայնարի մաղքը պատաճ կերպով լուսազարդուած էին։ Կիրակի առաւուտուն պատարաքով թաղին քարոզիչ Տ. Կիլիշ Մայր. վարդ. Դափշայեանն և պարզից օրուան նուրբակամութիւնը, կատարածն թուրը երբեցողութիւնները և հողեհանգստեան պաշտօնը իրտաւ հանգիստարը եղան։ Յերեկուան մամր 2ին պաշանական հանգիւր սկսեաւ ընտրանք և հո՞ գտաակարգի մը ներկայութեանը Դարեցին աղալի ծոփաշախեց գրատարանին մէջ։ ԵՆԻ Գարուրի երկու Ազգ. երեսփոխաններն Ներկայ Պննուն Էփ. Տէլիթմէճեան և Հնչակալ Արամեանը քանաթառեցին։ Ուսուցից կողմէ Տփար Կարապալ Մաղաքեանն օրուան Յորիկեանրերէր կեն-տադրակաւը բրտա, զորաց գլաւուն կողմէ կարգադիր ժամնախումբը անտեւա-պետ Է. Մ. Ռաֆիկեան արտապատկերեցաւ ուսանողն և զարդութեանց ծախք իր հետեւեկիփ ուղղութեան վրայ։ Տ. Արիստակէս քնչի, Վարժապետեան չնչնոյդ ոճով օր պատկերացողը Մ. Սահակ հայրապետին կեանքին դրտաղներն և երարու օգտաւարը ըլլալու պարտաւորութիւնը չնչնակ յուղիչ ոճով մը։ Այս ամէնը հանձնի կերպով կ'ընթրիջուէին Օր. Ազնիւ Սերորեանի կեղծաւ-կերպած յուրջ և յաջող նուագախումբի եղանակներով։ Կենդանի պատկերի մը մէջ Օր. Արտասակ Մաղմաճեանն հայալիկ առաջանութեամբ արիւնալուր կուր բրտա չղբալալալալ Մայր Նայաստանի, ու՛նքան արտատու ըր հանդի-կանցիցալ աչքները արցունքաքոտեան։ Իսկ «Եմարմա՛ւ» միութեան անդամաց կարճակերպած թատերակարը ապաւանտին շափ յաջող եղաւ, Լեւոնտակ թաղթիւսիի գովութեան ժողովուրդը միշէն մուրը կոխեկուն գաւտուած Սնայ իր նուտարաններուն վրայ։ Միկիւր րը թատերախաղը լրացաւ։ Մաննախումբի զործուճէութիւնը գովելի է. անկիւս կրցած է տոյն համուտ թաղին մէջ կա-նոնաւոր հանդանակութիւն մըն ալ ի զդուխ հանձն՝ ի նպաստ կըրթական ֆիտանին։

ՊԵՇԻՔՐԱՇԻ ՄԵԶ

Կիր. գիշեր Պէշիկթալի Անարոնեան Ակումրին մէջ չեղ հանգիս մը տեղի ունեցան։ Ակումրին նախադալ Միհրաւտ Նալիպէն հանդերձ քացաւ հայերիկ նախախտութեամբ մը. վեր հանելով «Ազգ. Դոյուլեան» Մեծ Յորիկեանը, որմէ յետոյ խոսեցան Պ. Պ. Թ. Զարդարեան, Դ. Վարուժան, Մ. Թապաքեան և Տ. Զարմար քնչի։

Սլազի նախկին կուսակալ մեծանուն քանապետեղծ Մէհմէտ Եփեն պէէ իր հեղեկանկութիւններէն քանի մը քանակելի քերթումաններ արտասանեց մերթ ախուր և մերթ գաւաթի յուրան մէջ զինով ներկաները, Դանակ, Քուլթակ, Երզնկ տեսեցին զիւրուան միշէն 2 (Բ. Ե.)։

«Միացեալ ընկերութիւնաց տեսուչները հեռագրով իր տեղեկացնէն որ համազգային մեծ յորեկանին առթիւ Ընկերութեան հարկիւք աւելի վարժա-րաններ չարթթ օրը փակալ են մեծ հանդիսաւորութեամբ տօնած նա հայ գրերու գիւտի հաղար հինգ հարկը ամենալը և ապագութեան չորս հա-րիրաւանկը։

Ն. Կողբ մը զինուորական կարեւոր խնդիրներու քննութեանը համար, միշեր Օսման փաշայի նախագահութեան տակ յանձնածողով մը կազմուած է։

ԳՈՒՄԱՐՈՒՆԵՐՈՒ ՄԵԶ

Ի Զ Մ Ի Թ Ի Մ Ե Զ

(Մեր մասնաւոր թղթակցեց)

Ի Զ Մ Ի Թ , 14 Հոկտեմբը 1913

Գաղաքին մէջ եւս Մեծ Յորիկեանը տունուրեց չբեղորէն։ Հնդղէօն եկեղեցական մասը սկսեա Ռերաթ իրկիւտան նախախումակէն։ Նուղիւն Շա-րաք և կ'իրակի առտուններն ալ, եկեղեցին լքեն էր յոգնախուռն քաղժու-թեամբ։

Շարաթ կ'էստըր, Ազգ. Մանկարան և Մանկապարտէլին մէջ, տեղի ու-նեցաւ հանդեր, կանանկ յատուկ, իսկ զիւրեր աննախորթաց երեկոյթ մը՝ ազգ. վարժարանի թատերասանքին մէջ, որ այս առթիւ չբեղորէն յուսադար-դուած էր, լոյսերուն մէջ յատարելուն կը կարցացուէին Ս. և Մ. տաղերը։ Սոյն երեկոյթին մէջ պատուոյ տեղը գրաւեց և թուռն ծախերու աքմանապաւ Տփար Համաղապ Գաճոտեանն, իր «արթիթիփ» զերակատարութիւններով ու մանախոսութեամբ։

Յաջորդ օրը, Կիրակի, յետ միջօրեի զարձեալ ազգ. թատերասանին մէջ, տեղի ունեցաւ Յորիկեանական հանդէսը։

«Եմանեալ Մոլուսէիս չարականէն ետք աղկանցը վարժարանի սանտէրինե-րուն կողմէ Ռ. Թ. Սուգիսեանն՝ Չօպանեանի «Իկեղնըր արտասանեց մեծ յաջողութեամբ, իրեն յաջորցեց Պ. Բակոր Առաքելեան ի զիմաց մանչկուր վարժարանին՝ և օրուան տօնը պանծացող յուղիչ ճառ մը արտասանեց։

Հնդղիտէ խոսք առին տեղւոյս նորարաց «Սուլթանիէ-ին բնգ», սանրէն և Մկարիֆի տեսչէ հայազգի Արմենակ Էփէնտի՝ թրքերէն, նոյն վարժարանի ուսուցիչներէն Սոսիան Էփ. Թապաքեան և Պատ. Փառնակ Իսկէնդրեան, Ազգ. Լուսաւորական վարժարանի ուսուցչական խումբին կողմէ Արաւաշն Էփ. Պատուեան, տեղւոյս վաճառականական դասէն Սննիկ Էփ. Պուրտիեան և Ազգարանիկ Էփ. Պատուեան, որոնք շատ մեկին ու յատկ լեզուով օր քա-ցատրեցին օրուան Մեծ Յորիկեանին նշանակութիւնը, Հայուն պատմական անցեալը տարիողեցին և հրակերեցին Լիկոլիդիոյ Հայութիւնը ուժգին փորկը ազգային կըրթական գործին և թուռն ու խանգալաւ ծափեր խեղցին առ հա-տարակ թուրը ներկաներէն։ Հանդիսականներուն մէջ կային քաղաքի միմիկե-սարթիկ պէլը, թաղապետութեան նախագահը և ժանաւորբրիի հրամանատարը։ Խոնպէս Հայ Բողոքական և Կաթոլիկ յարանուանութիւնները ունէին իրենց ներկայացուցիչները։

Հնդղիկ ըրթացիին Բարեգործականի ֆանֆաոր ղեկավարութեամբ Պ. Յակոր Պոյաճեանի, հայկական ու երոպական զեղեկի կարունքը նուագեց։

ՄԵԾ ՆՈՐ ԳԻՂԸ

Մեծ Նոր Դիւլ, 13 Հոկտ. 1913

Հայ գիրերու գիւտին և ապագրութեան հաստատման կրկնակ Յորիկեա-նակեան հանգիւր տունելու համար չարաթ մը առաջ կազմուեցաւ Յորիկեանա-կան Եանձնածողով մը, որ հանդիւր պէտք եղած չուզով կատարելու համար աննախորթաց պատարաութիւններ տեսաւ յաղթական կամար մը շինել տուաւ եկեղեցիին և զարդեցին փողոցին զուրը, ճիշտ չուկային կեղծունը, ուր զե-ստեղուեցան օրուան Յորիկեաններուն ի յարգանա վերաառութիւն կրող թուրգ-թեան և մանաւորապէս պատարաստած լաթով արձանադրութիւններ, եկեղ-եցիցին և զարդցին դուռները զախիւններով և օրուան յատուկ վերաառութիւն կրող զրոչակներով և Սաժ. զրոչակներով զարգարուեցան։ Այս պատարասու-թիւններ տեսնելով տեղւոյս Ազգատարնամ ընկերութիւնն ալ եկեղեցիին քակին մէջ իր սննեակին առիւտը շինել տուաւ զախեղադր կամար մը զոր վերաառութիւններով և զրոչներով զարդաեցին։ Արարատեան Ընկերութիւնն ալ իր կարգին զրոչապարզեց իր ընթերցարանին առիւտը, չուկային մէջ զեղե-ցիկ տեսարան մը պարզեկով։

Այս պատարասութիւնները ըլլալէն վերջ Յորիկեանական Եանձնածողովը այս տողերը գրողին պաշտուն յանձնեց երէկ յանուն գիւղին ժողովուրդին հե-ռագրելով շորճաւորիկ «Ժամանակ» լրագիրին խմբագրութիւնը այս գրական ու ապագրական տունին առթիւ, և իրկիւրը քաական մեծ թաղութեան հետ Արարատեան Ընթերցարանին մէջ արուած նուագախանգէլուն ներկայ եղաւ։ Այսօր առաւուտուն եկեղեցիին մէջ հանդիսաւոր պատարաց մասաւորեկով հողեհանգիստ կատարուեցաւ Մ. թաղքմանիւրեան և ապագրիկներուն իշաւ-ստեղ և ժամը 12ին (Բ. Ե.) եկեղեցիին մէջ գրական հանդէս մը կատար-ուեցաւ ի ներկայութեան խուռն քաղութեանն։ Այս հանդէսին մէջ արտասա-նութիւններ ու ճառեր խոսեցան զարցացական երկեսա աշակերտներ, ուսու-ցիչներէն Սերովքէ Պետրոսեան, Անահալ Պոյաճեան, Սարգիս Պոստան, Սի-ման Զաքարեան հնողճեաէ խոսեցան օրուան տունին, զիրին քրակամութեան ու ապագրութեան վրայ։ Տօքթ. Սաղբզեան Էփ.ն ալ թելազրական քանախա-սութիւն մը բրտա գիւղին երիտասարդութեան, երգերու վարիչ Պ. Ազնիւ Պուլբզեանն «Հով արեգաւք երգեց իբր մաներգ։

Հանգիւնիս յայտաղբին պարունակութիւն, լմնաւուռն պէս յանձնածողովին կողմէ Արւած Էփ. Համամեանն պարզեց հանդէսին նպատակը և գիւղին մէջ հանգանակութիւն քացուած ըլլալը հռչակեց, այս յայտարարութեան վրայ նուրբառուտութիւնը սկսաւ տեղւոյս երեւելի վաճառականներէն Մարգար Էփ. Շարապիւսանեանի երկու ոսկի նուրբով որ ժողովուրդին կողմէ ընդունուեցաւ ծախմարութեամբ, և անոր յաջորդեցին տեղւոյն երեւելիներուն կողմէ մւ-կական ոսկի և մէջ մէկ մ.Տիա նուիրաառութիւններ, այնպէս որ եկեղեցիին ներքւ մը դուռը նուիրաառութեանց զամարը կէս ժամուան մէջ հասաւ 10 ամբ. ոսկիի, որ կը յուսանք թէ գիտ չարունակուելով պիտի կրկնապատկուի ու ետապատկուի։

Հանգիւնի վրջ՝ թափոր մը կազմուեցաւ որուն տունէն կ'երթային Ա Բ տաղեր անողջութեամբ իրենց կրօնքին կարմիր թուղթերուն վրայ կրող տանեկիւր փաշիկի աղիկիներ. այս թափորը երգով ուղղուե-ցաւ զէպի ընթերցարան ուր նուագախումբի մը կողմէ զիմաւորուեցաւ, թա-փորին ժաննակցող երեւելիները ու կառավարական պաշտօնեաները որոնք հանգիւնի ալ ներկայ էին մասնաւոր հրաւերով, պատուաւորուեցան, հոս նախկին իւստիքը Ֆախրի պէլ կարճ քանախտութեամբ մը շորճաւորեց օրուան տունախումբիւնը և կատարուած յորեկանին ի յարգանա քաժակ պարզեց որուն պատասխանեց քաղութիւնը ծախմարութիւններով որմէ վերջը ընթերցարանին պարտէլին մէջ նուագախումբի և զարցոցական աշակերտնե-րու կողմէ հայկական երգեր երգուելով հանդիսաւորութիւնները միշտ Իրկիւռն չարունակուեցան։

ՍԱՐԳԻՍ ՊՈՂՈՍԵԱՆ

ՌՕՏՈՍԹՐՈՅԻ ՄԵԶ

Ռոտստրոյն 14 Հոկտ. թիւով կը գեճն Պաշխարարանի։—

Հայ Ազգին մեծ տօնը պաշաճ կերպով մենք եւս տօնեցնք կրեալիկ առտույցեա աւարտման Ս. եկեղեցւոյ, ի քաց առեալ կառավարիչ Գալաշի, որ խոստ ստիպողական գործով մը չէր կրցած մեր հրակէրին անձամբ պա-ստասխանել և իր կողմէ փոխանորդ կարգած էր թահրիրաթ միտորին, ծախ-կալ էին զիմաւորական քամանտան Վէլի փաշա՝ իր հետեւորդներով, ման-սարալիի ժամանտան պէլը, թաղապետական Նախագահը, թոխս քամիորին և ուրիշ կարեւոր պաշտօնեաներ, որոնք յետ աւարտան հանդէսին, առաջնոր-դարանին մէջ պատուաւորուեցան և շատ զոճ մեկնեցան, իրենց շորճակա-ւութիւնները յայտնելով։

Կառավարիչ փաշա Իրիկուան մամը 10ին (Բ. Թ.) անձամբ գալով առաջ-նորարան, իր շորճաւորութիւնները յայտնեց. հաւե Յունաց մետրապոլիտը, որ պատարադիչ ըլլալուն չէր կրցած հանգէսին ժամանակ ներկայ գտնուիլ, այս առտու առաջնորդարան գալով իր շորճաւորութիւնները յայտնեց։

Կրկնական ֆունտի համար յանձնածողով մը կազմուեցաւ լորուն անդամ ընտրուեցան Տփար՝ Միքայէլ Աւետիսեան, Արշակ Մէլճանեօ, Մաքսուտ Մէմբեկեան, Յովհաննէս Դաւուտեան և Մովսէս Մալաքեան, որոնք այժմէն գործի ձեռնարկած են։

ԽԱՐԲԵՐԻ ՄԵԶ

(Նեապիլիմը ուղղուած «Ժամանակ»-ի)

Խարբեղ, 15/28 Հոկտ.—Ի պատիւ և ի յաւերժացումն Մեծ Տօնին, Հայ-կական ձեմարան անուն Գոյէն մը քացիք, Վեհափաւ Հայրապետին նովմա-ն ձեմարանի նախագահ

Աւաղորդ ՊՈՍԷՎ ՎԱՊԻՊԵՏ

Խարբեղ, 14/27.—Հայ գրի գիւտին և ապագրութեան մեծ յորեկանը մեծանաղէս չարով և խանգալաւաութեամբ տօնեցինք։ Զերծապէս կը խնդակ-ցիք և կը շորճաւորենք, Ազգին յաջողութիւն մաղթելով։

Առաջնորդ Պապկ Վրչ., Ռուսմմ. և Թալ. Խորնուրց.

Մուրաշեան, Շուսանեան, Ֆապրիգարեան, Գանիկեան։

Յորիւ. Մամանխումբ՝ Ս. Պաղաստեան, Բէնիքիւսեմ, Տր. Պօպարքեան ձեմարան Միոյթիւն, Պաղասեան, Հայ Մատադակամիոյթիւն, Մուլապն ՀԱՅՍԿԱՎԱՆ